

השרה אלמוזלינו והפקק של האמבטיה ★ מה מדפרס את הלנה ביילין? ★ הכי בטוח – בטנק

■ ה־21 בנובמבר, יום מסירת הצהרת האמנים של הח"כים כנסת. היה יום מרגש לכנותיו התאומות של הברית הכנסת הח' ד.ש. **רענן כהן**. **מיכל ויעל** נולדו באותו היום, לפני 18 שנה. הן הצטרפו אל האב בכנסת, ואי הרישן חגגו איתו ועם שאר בני המיטפה את יום־הולדתן.

■ **צבי אייל**, לשעבר דובר הסוכנות וכיום כעל מישרד פרי טי ליעוץ־תיקשורת, הודיע על תאונת־הרכים הקטלנית של הברית־כנסת **מיכה רייסר**, ול' כן החליף, ימים אחרים אחרי

■ איך מתמודדים על תפקיד יושב־ראש סיעת המערך? **רפי ארלי**, אחד המתמודדים, לא נראה מוטרד, כשטייל להנאתו השבוע ברחוב אבן־גבירול, יד ביד עם אשתו השניה איקלוד, שלבשה מיני והרכיבה מיסקפי שמש ענקיים.

■ מה מדפרס את **הלנה ביילין**? לא חלילה עתידה. ביי לין התחילה לעבוד במישרד של **דוד ליבאי** ודן **שוינמן**. גם לא עתידו של בעלה, הח"כ הטרי **יופי ביילין**. אלא המצב בכלל. "נכון שכולם נראים מרוי

את מוצרי, המתפרסמים בעיתון ניהיוקרה האמריקאים. לימור, השהיה עתה בישראל, תיסע בח' נוכה לסכביה־צילומים הראשון.

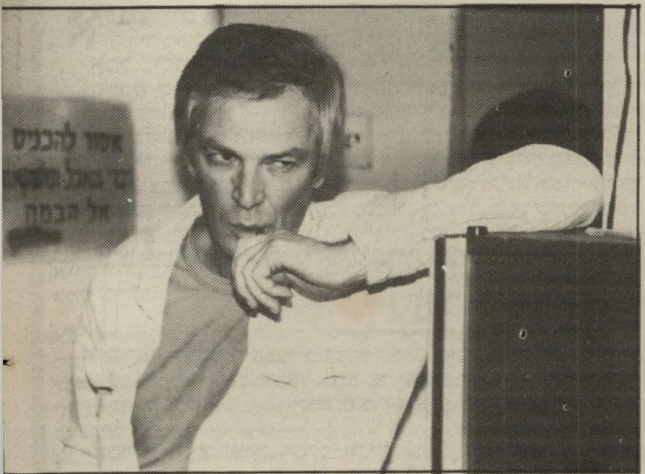
■ נאי יוסי־העיון שנערך ב' בית ברק לזיכרו של **יעקב לוינסון**, מראשי בנק הפועלים. כבר התפזרו בתום שעות ארוי כות של הרצאות, כשהגיע למי קום צעיר נושם ונושף ונתקל במיקרה בשני משתתפים שהמי שיכו לשוחח ליד המכונת. הוא שאל אם הם יודעים היכן הריון, ולאחר כמה תהיות הציג עצמו כעיתונאי שנשלח מטעם דבר

אלי דסה, העולם הזה

מביטנו. למרות הניתוח וכאביו, המשיך לנהל ישיבות ביד רמה בחדר־המישרדים במלון הלמס ל'יפלאס. היה זה ביום הראשון בשבוע, שבו סגורים מישרדי התברות של שפירא בניו־יורק. ■ בשבוע שעבר חגגו הפיר-

כי דירתה תהיה דוגמה למה ש' היא מציעה ללקוחות.

■ כמה ישראלים השוהים ררד־קבע בניו־יורק הוזמנו לפני זמן־מה לארוחת בוקר־צהריים ומי יום ראשון ("בראנץ'") כבי תה של **מונה ריקליס**, בתו של

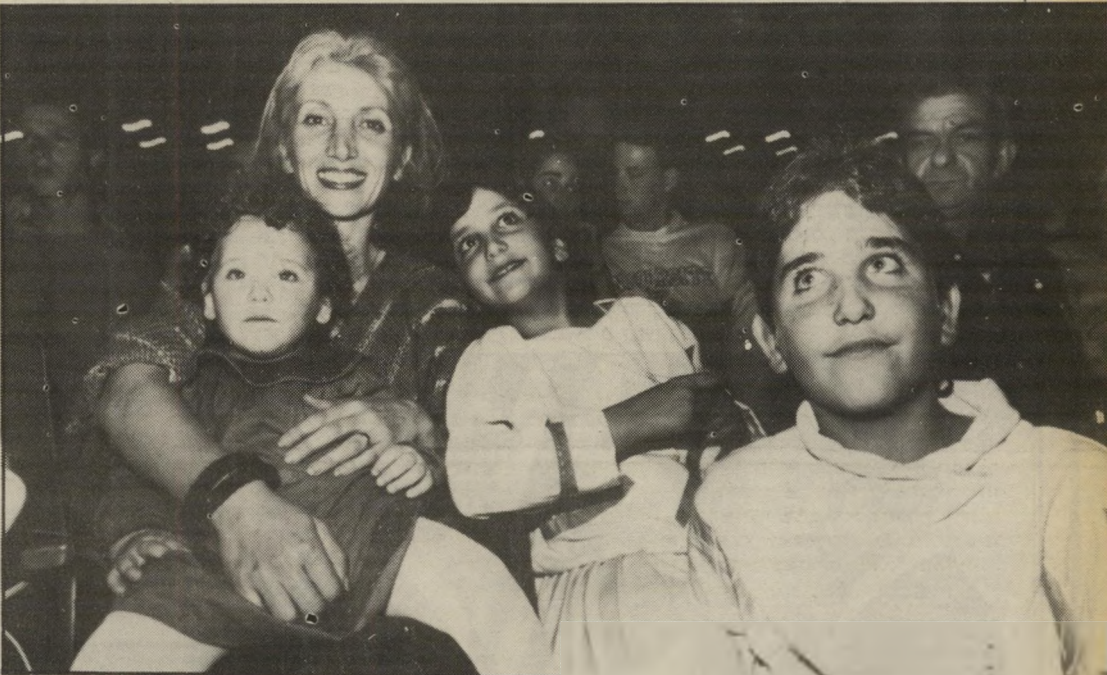
רותי איש־כסית (בצילום מימין), אלמנתו של מוי- שלה איש־כסית, ושלושה מיל- דיהם היו האטרקציה של מופע־האמנים שנערך ביום השישי, ושמתרתו היתה איסוף־כספים לקרן־מילגות לאמנים צעירים על שם מוישלה. שניים מהילדים אף עלו לבימה ושרו. אריק אייני שטיין (בצילום למעלה) חיפש מינה שקטה, שתהיה לו למיפלט מכל הצלמים והעיתונאים שצרו עליו, ועיינה אילון (בצילום למטה), שהפיקה את האירוע, תפסה כמה דקות של מנוחה על המדרגות, בחברתו של הזמר שלום חנוך (יושב לצידה).

מישורם. ההזמנה היתה מטעמה ומטעם **גיהאן אליסאדאת** ורהל דיון, וכל מי שרצה לסי עור שילם 2500 דולר תרומה לקרן הזרמנות שווה לילדים ב' ישראל. בין הבאים נראו אל- הבנייה **נחום קלקא**, **זיני ציר מרמן**, שבעלה **רובי** הוא בעל מיפעלי־מתכת גדולים בקנדה ו' בחיפה, **הלן הראל**, אשתו של **יופי הראל** ועוד.

■ מי שהופתע לקרוא מיכתב משל עצמו היה שר־התיירות **אברהם** ("אברשה") **שריר**. הצהרון חרשו פירסם את ה' מיכתב שלה לעיתונאי **ג'רד עין רייבר** בפרשת הכלב מוקי. שריר שם לב לכך שחדשות לא פירסם את המיכתב במלואו ו' השמיט פיסקה קטנה, שאמרה: "ג'רדעון, כאשר זרקו אותך מיד' עווח אחרונות, ביקשת ממני סי יוע, וכאשר היו לך בעיות עם בתי־הספר שלך ליחסי־ציבור, ידעת לבקש את עזרתני". שריר טען ש"חדשות" הנלחם בצנזורה בעיקבות, מנהיג בעצמו צנזור רה..."

■ התעשיין **אברהם** ("אב' רום") **שפירא**, השהיה עתה בניו־יורק בענייני עסקיו, הובל בבהילות למנתח, שסילק מורסה

לסקר את האירוע. השניים מסרו לו באריכות את תוכן הדיונים, ולבסוף העיתונאי ביקש מהם: "אולי תוכלו להגיד לי מי זה הלוינסון הזה?" ■ מתכננת־הפנים **מולי לני גרצקי** החליטה כי כדאי לגור בדירה נאה, שתהיה גם כרטיסי ביקור. מלי חזרה ארצה אחרי שנים רבות של עבודה בניו יורק, מכרה את דירתה שם וקני תה דירה ברמת־גן. היא החליטה

כאים, או שזה רק נמה ליי? שא' לה השבוע. ■ קאריירה כרוגמנית צפיה ל**לימור נאמן**, בתו (15 וחצי) של עורך־הדין **אברהם** ("איי" כו) **נאמן**, השהיה עתה לרגל עסקיו בניו־יורק. לימור הצטרפה לאייבי ולרעייתו **עטרה** לנשף מלון פלאזה, וצדה את עינו של יצרן־פרוות גדול מלונג־איילנד. הלה החתים את הוריה על חוזה, שלפיו תדגמן לימור בלעדית

התאונה, את מכונתו כמורל חזק ביותר. אייל רייסר התגוררו לפני 24 שנה, בחדר אחד בקורס' חובסים צה"ל, ומאו שמרו ביי גיהם על קשר. רייסר נסע בסור בארן והיריעה על התאונה גרמה לאייל, הנוסע יוסיים מדידתו בירושלים למישרדו בתל־אביב, לערוך תחקיר בין כמה כתבים לענייני־התבורה — באיזה מכור נית הכי בטוח לנסוע. מיטחו הציע לו לנסוע בטנק.

ביקור הגברת

חוש־ההומור של דן בן־אמוץ חזר אליו במלואו, שבוע אחרי ה' ניתוח הקשה שעבר.

כשנמסר לו כי שרת־הבריאות, שושנה ארבל־אלמוזלינו, עוי מדת לבק אצלו בחדרו בבית החולים, החליט למתוח אותה. ב' אותה שעה שהו אצלו שניים מידיי דיו, השרדו אלכס **אנסקי** והעיתונאי **אמנון דנקנר**. בן־אמוץ השכיב את אנסקי במיטה פנויה לידו, בחלוק לבן, ואת דנק' נו הלביש בחלוק ירוק של רופא' מנתח, כשמסיכת־פה תלויה ברי' שול על צווארו.

כאשר הגיעה ארבל־אלמוזלינו, בלוויית צלם צמוד, התחיל אנסקי לגנוח מכאבים, ודנקנר בדק את בן־אמוץ. השניים הוצגו לפני ה' שרה, וזו ניחמה את אנסקי והבטי' חה לו שכאביו יחלפו במהרה. אחרי־כך התעניינה אצל דנקנר ב'

דנקנר מנחה

אנסקי גנוח

מצבו של בן־אמוץ. רק לבסוף גילה לה בן־אמוץ שהיתה זו מתיחה. כבר בהיכנס השרה לחדר שאל אותה בן־אמוץ: "מה הבאת לי?" השרה התנצלה שלא הביאה כלום. כאשר שאלה לאחר־מכן במה היא יכולה לעזור, הביע בן־אמוץ באור זניה מישאלה גדולה: שמישרד־ הבריאות יספק פקק לאמבטיה של המחלקה. בן־אמוץ לא גילה לה ש'

חברתו, בתיה אפולו, המטפלת בו במסירות, כבר קנתה פקק לי אמבטיה זו. על שרשרת הפקק ת' לוייה תונית־מתכת, ועליה חרו' טות המילים: "מתנה ממישפחת בן־אמוץ, טורונטו־יופי".

השרה נדהמה כאשר אמר לה בן־אמוץ: "חבל שהסרטן אינו מ' דבק. אחרת הייתי מנשק את כל חברי הממשלה על פיהם."